

Föreningen Svenska Istanbulinstitutets Vänner
SKEPPARGATAN 8, 3TR · 114 52 STOCKHOLM · PLUSGIRO 997 52-8

Inbjuder härmed till årsmöte med efterföljande föredrag.

Fil. dr Nicklas Jansson (Linköpings universitet) och 2018 års stipendiat, föreläser över ämnet

*Gamla ekar i Turkiet –
ett bortglömt biologiskt kulturarv*

Tid: Torsdagen den 9 maj 2019, kl. 18.00.

Plats: Medelhavsinstitutens kansli, Skeppargatan 8, tre trappor, portkod 6277.

Anmälan: Anmälan för deltagande vid föredraget och efterföljande mingel görs **senast fredagen den 3 maj** till Lena Ullman (e-post: ullman_lena@hotmail.com eller telefon: 070-895 26 23).

Nicklas Jansson är biolog och arbetar i huvudsak med naturvårdsfrågor på Länsstyrelsen i Östergötland. På deltid är han även adjungerad lektor och då som lärare och forskare på biologiavdelningen på Linköpings universitet. Där forskar han om gamla träd och deras mångfald med inriktning på insekter som lever på död ved och vedsvampar. Hans forskning kring gamla ekar och deras skalbaggsfauna är en del av ett projekt som bedrivs av ett forskarlag vid Linköpings universitet. Projektet arbetar med att ta fram en strategi för hur större ekområden kan skötas på ett ekologiskt och kulturhistoriskt hållbart sätt, exempelvis eklandskapet söder om Linköping. Sedan 2005 har han förlagt en stor del av sin forskning till Turkiet.

Aftonens föredrag kommer att handla om dessa forskningsintressen. Skogar och hagmarker med gamla ekar och andra lövträd är bland de artrikaste miljöerna vi känner till i Europa och denna kunskap är ganska spridd bland gemene man. Dessa områden är också väldigt estetiskt tilltalande och viktiga rekreativmiljöer för allmänheten. I de flesta länder är det därför inte så svårt att motivera en skötsel och ett bevarande av miljön. Många ekområden i Turkiet brukas av olika typer av bonde- och herdefolk men deras djurs bete och människornas hamling av träden för foder och brännved motarbetas av myndigheterna. Detta är en mycket gammal form av levnadsmodell som tidigare också var vanlig över stora delar av Europa. Tyvärr är förståelsen och kunskapsnivån om områdenas värden mycket låg hos de turkiska myndigheterna och en mycket snabb omvandling av dessa kulturmarker till trädplantager med tall och ceder sker idag över hela landet. I Sverige ingår denna typ av marker i något vi numera kallar det biologiska kulturarvet. Jag har under de senaste tretton åren rest runt i södra Turkiets bergsmassiv, rekognoserat och studerat insekter och fåglar i hagmarker och områden med hamlade träd, liknande dem vi har i Sverige. Jag arbetar tillsammans med fem universitet, Adana, Antakya, Adıyaman, Isparta och Balıkesir, och vi har funnit ett liknande, men rikare, artsamhälle i de turkiska ekskogarna.